

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÁNH-NGÔN ĐỨC CHÍ-TÔN

**NHÃN, NHÃN, TỰ KHIÊM
MÀ LÀM ĐẠO NGHE!**

“Các con nên bỏ, đừng nhắc mình là Chơn Linh cao thượng, nên dụng khiêm từ, coi mình như một thân phàm thường bực như ai kia, rồi kẻ trí đưa công, ránh độ lẫn sanh chúng.”

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2024
hai • không • hai • bốn

NHÃN, NHÃN, TỰ KHIÊM MÀ LÀM ĐẠO

✍️ Sài Gòn, ngày 16-11-1929 (âl 16-10-Kỷ Ty).

THẦY

TÁC CON,

Cũng giờ này, nhiều đứa đang gọi óc khêu tâm, đặng tìm phương hay nghiên cứu nền Đạo, mà cũng giờ này nhiều đứa bị hơi tà, đem trí não chung nhau mà làm cho nền Đạo tiêu tàn rồi rã.

Đạo thành chẳng? Đạo suy bại chẳng?

Thiên cơ, thương hại cho các con mà không thể can giải. Thầy đã tiên tri và cho mỗi đứa biết rằng, tà quái xông nhập mà dẫn các con cho lạc đường sai bước, mà nhiều đứa không để lòng, bị dụng tánh tự cao mà ngày nay nền Đạo ra như thế.

Bịnh Đạo ngột như mây treo dưới gió, bọt nổi trên dòng, dòng đến nước tuôn thì phải tiêu tan rồi rã.

Đứa thì Tiên này, Thánh nọ, đứa thì động cũ ngôi xưa, biết được rồi thì hiu hiu tự đắc, chỉ dòm nơi mình, quên cả sanh chúng, bảo sao tà quái chẳng thừa hư phá hoại.

Nên biết rằng, hễ xuất trường công quả thì cái đạo luân hồi kia chẳng thoát được, lựa gì ngôi tốt phẩm cao. Con yêu dấu của Thầy vì đó mà chẳng biết bao nhiêu đạo lạc.

Khốn thay! Quyền Chí Tôn khó sửa cái đợc.

Các con dòm tình hình Đạo đó thì biết, lo thế nào độ rồi sanh linh, lập thành nẻo chánh cho chúng nó nhờ, còn những đứa đã vào tay Quỷ vương rồi nên đành liều bỏ.

Các con nên bỏ, đừng nhắc mình là Chơn Linh cao thượng, nên dụng khiêm từ, coi mình như một thân phàm thường bực như ai kia, rồi kẻ trí đưa công, ráng độ lẫn sanh chúng.

Thầy cho các con tự liệu, làm điều chi hợp với Đạo và Đời mà thi hành trách nhiệm. Các con đã ra công lập vị cho quần sanh mà bị nhục, bị thải cũng nơi quần sanh. Nhớ lấy mà tránh lối sau này, bỏ tự cao, dùng bình đẳng, hiệp nhân tâm, hòa thế đạo, tạo đoàn thể, gây bác ái, nâng phong hóa, cải hủ bại, giỏi trí hay, diu bước lạc, ấy là những phương hay gìn Đạo đó.

Có nên giận ai chăng? Quên giận, bỏ hờn, thương hại chúng nó nghe. Nếu dự vào nữa thì lạc luôn. Phải tìm đường lo để rồi sau trì níu đem chúng nó lại nẻo ngay mới đặt cho.

Các con hiểu Thầy à!.....

Thầy nhắc lại các con nữa rằng: NHẪN, NHẪN, TỰ KHIÊM mà làm đạo nghe. Nên biết người hơn biết mình là kẻ trí đó.....

Thầy ban ơn cho các con.

NHÃN, NHÃN, TỰ KHIÊM MÀ LÀM ĐẠO